

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (kilencedik tanács)

2020. szeptember 3.*

„Költségek megállapítása”

A C-265/17. P-DEP. sz. ügyben,

a **United Parcel Service Inc.** (székhelye: Atlanta [Egyesült Államok], képviselik: A. Ryan solicitor és W. Knibbeler advocaat)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselet: N. Khan, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Bíróság eljárási szabályzatának 145. cikke alapján a megtérítendő költségek megállapítása iránt 2020. január 20-án benyújtott kérelme tárgyában,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: S. Rodin tanácselnök (előadó), D. Šváby és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

- 1 A jelen ügy tárgya a United Parcel Service Inc. (a továbbiakban: UPS) részéről a C-265/17. P. sz. ügyben felmerült költségek megállapítása.
- 2 A 2017. május 16-án benyújtott fellebbezésében az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítéletének (T-194/13, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2017:144) hatályon kívül helyezését kérte, amely ítéletben a Törvényszék

* Az eljárás nyelve: angol.

megsemmisítette az egy vállalati összefonódásnak a belső piaccal és az EGT-Megállapodás működésével összeegyeztethetetlennek nyilvánításáról szóló, 2013. január 30-i C(2013) 431 bizottsági határozatot (COMP/M.6570 – UPS/TNT Express ügy) (a továbbiakban: vitatott határozat).

- 3 A 2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítéletben (C-265/17 P, EU:C:2019:23) a Bíróság elutasította e fellebbezést, és a Bizottságot kötelezte a költségek viselésére.
- 4 Mivel a UPS és a Bizottság között nem jött létre egyezség a fellebbezési eljárással kapcsolatban felmerült, megtérítendő költségek összegéről, a UPS a Hivatalhoz 2020. január 20-án benyújtott beadványában a Bíróság eljárási szabályzatának 145. cikke alapján előterjesztette a jelen kérelmet.

A felek kérelmei

- 5 A UPS azt kéri, hogy a Bíróság a megtérítendő költségek összegét 866 629,89 euróban állapítsa meg. Ez az összeg a fellebbezési eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeknek, így különösen az ügyvédek és a közgazdászok munkadíjának, illetve az utazási költségeknek felel meg.
- 6 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el ezt a kérelmet, és a megtérítendő költségek összegét az ügyvédek tekintetében 45 500 euróban, míg a közgazdászok esetében 5000 euróban állapítsa meg.

A felek érvei

- 7 Kérelmének alátámasztása érdekében a UPS arra hivatkozik, hogy az ügyvédek munkadíját és készkiadásait, valamint a közgazdászok munkadíját is magukban foglaló költségek a fellebbezési eljárással kapcsolatban merültek fel, és azok szükségszerűek voltak. E tekintetben azt állítja, hogy a megtéríteni követelt költségek és készkiadások teljes összege észszerű, tekintettel az ügy adataira, és figyelembe véve a fellebbezési eljárás tárgyának és természetének összetettségét.
- 8 A UPS elsősorban úgy véli, hogy a szóban forgó jogvita nem elhanyagolható összetettséggel rendelkező jogkérdéseket vetett fel, ami az ügyvédei magas munkaóraszámát indokolta. Először is arra hivatkozik, hogy a jogvita a tárgyánál és a természeténél fogva bonyolult volt, mivel az az összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet alapján hozott bizottsági határozatra vonatkozott, és az ilyen határozatok gyakran összetettek, amint azt egyébiránt a főtanácsnok is elismerte a jelen ügyre vonatkozó indítványában. A UPS emlékeztet arra, hogy a megtámadott ítélet egy ilyen természetű, 450 oldalas és nagyrészt gazdasági és ökonometriai elemzéseken alapuló határozat jogszerűségére vonatkozott.
- 9 A UPS e tekintetben rámutat arra, hogy a Bizottság egyes fellebbezési jogalapjainak megválaszolása érdekében gazdasági és jogi kérdések mélyreható elemzését kellett elvégeznie. Kifejti, hogy harmadik fellebbezési jogalapjával a Bizottság arra hivatkozott, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben nem foglalt állást azon bizottsági érveléssel kapcsolatban, amely szerint a UPS „intuitív módon” megérthette volna az igazgatási eljárás során közölt modellek közül alkalmazott árkoncentrációs modellt. Ezen érvek nyomán a UPS független közgazdász szakértőket vett igénybe.
- 10 A UPS emellett kifejti, hogy negyedik fellebbezési jogalapjában a Bizottság arra hivatkozott, hogy nem vezethetett volna a vitatott határozat teljes egészében történő megsemmisítéséhez az árak koncentrációjának olyan elemzése, amely a benne rejlő tévedések miatt hibás. Ezen érvelés nyomán a UPS tanácsadói mélyrehatóan elemezték a 2011. október 25-i Solvay kontra Bizottság ítéletet (C-109/10 P, EU:C:2011:686), valamint ezen ítélet jelen ügyben történő, Törvényszék általi alkalmazását.

- 11 A UPS másodsorban a jogvita uniós jog szempontjából mutatott jelentőségére hivatkozik, mivel e jogvita egy általánosan alkalmazandó, alapvető eljárásjogi elvet helyezett előtérbe, amelynek jelentősége van a Bizottság összefonódási rendelet alapján folytatott mindennapi gyakorlata szempontjából. A 2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítéletből (C-265/17 P, EU:C:2019:23), valamint a főtanácsnok ezen ügyre vonatkozó indítványából egyértelműen kitűnik, hogy ez az ügy olyan alapelvekkel kapcsolatos, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság egyáltalán nem rendelkezett mérlegelési jogkörrel. Ezen eljárás emellett első ízben követte meg a Bíróságtól az ökonometriai modellek jobb megértését.
- 12 A UPS harmadszor arra hivatkozik, hogy a jogvita által felvetett különös nehézségek növelték a képviselői és az őket segítő tanácsadók munkájának mennyiségét. E jelentőséget és összetettséget megerősíti a Bizottság második beadványváltás iránti kérelme is, amelynek a Bíróság helyt adott annak érdekében, hogy a Bizottság választ adhasson a UPS válaszbeadványára.
- 13 Így a UPS szerint a számára jelentős gazdasági érdeket képviselő jogvitára fordított idő teljes mennyisége és a megtéríteni követtelt költségek összege e konkrét eljárás tartamára és különös összetettségére tekintettel észszerű, figyelembe véve, hogy az összefonódási üggyel érintett eredeti összeg 5,2 milliárd euró volt.
- 14 Egyébiránt a UPS úgy véli, hogy a jelen ügyben felmerült költségek arányosságát az Elsőfokú Bíróság 2004. június 28-i Airtours kontra Bizottság végzésére (T-342/99 DEP, EU:T:2004:192) tekintettel kell értékelni.
- 15 A UPS másodsorban azt állítja, hogy az ügyvédi munkadíjak indokoltak voltak. Kifejti, hogy az objektív szükségesnek mutató munkaórák teljes számának meghatározása érdekében kizárólag az ügy összetettségét kell figyelembe venni, függetlenül attól, hogy a teljesített szolgáltatások felosztására hány ügyvéd között kerülhetett sor. E tekintetben arra hivatkozik, hogy az elvégzett munka leírásából kitűnik, hogy a kettős munkavégzés a „lehető legkisebb mértékre” korlátozódott, és azt a különböző tanácsadók tapasztalati szintjének függvényében szervezték meg. Egyébiránt a UPS rámutat arra, hogy tanácsadói arra számítottak, hogy a Bíróság előtt tárgyalást tartanak, amelyet elő is készítettek. Jóllehet a Bíróság végül úgy ítélte meg, hogy ezen ügyben nem volt szükség tárgyalás tartására, figyelembe kell venni a UPS részéről ezzel kapcsolatban felmerült költségeket.
- 16 Harmadsorban a UPS azt állítja, hogy a közgazdász szakértők bevonását az eljárás gazdasági jellege indokolta, hasonlóan a 2004. június 28-i Airtours kontra Bizottság végzés (T-342/99 DEP, EU:T:2004:192) alapjául szolgáló üggyhez. A UPS kifejti, hogy ugyanazokat a közgazdászokat vette igénybe, mint akiket az igazgatási eljárás és az elsőfokú bírósági eljárás során is bevont az érvelésének kidolgozásába. Részvételükre a Bizottság állításai miatt volt szükség, az eljárás meglehetősen kései szakaszában. Ezenfelül az alkalmazott árkoncentrációs modell eljárás szempontjából mutatott jelentőségére tekintettel teljes mértékben indokolt volt a részvételük. Végül a közgazdászok viszonylag korlátozott számú munkaórát fordítottak az ügyre, ha figyelembe vesszük a Bizottság által a fellebbezés szakaszában előadott érvelés alapjául szolgáló összetett gazdasági és ökonometriai állításokat.
- 17 A Bizottság megjegyzi, hogy a jelen esetben megtéríteni követtelt költségek összege az eddigi legmagasabb összeg, amelynek megítélését fellebbezés keretében valaha kérték. Állítása szerint e kérelem nem kellően alátámasztott, és nyilvánvalóan túlzott.
- 18 Elsősorban arra hivatkozik, hogy sem a felek előzetes levélváltása, sem a költségek megállapítása iránti kérelem nem tartalmazza a UPS-nek ténylegesen kiszámlázott vagy a UPS által ténylegesen kifizetett összegekre vonatkozó bizonyítékokat.
- 19 Így a UPS azt állítja, hogy a fellebbezés „utolsó” szakaszában 212,3 munkaóra mutatkozott szükségesnek, ugyanakkor nem jelöli meg az ezen órák során végzett munkát, ahogyan azt sem, hogy e munka az egyes ügyvédek közötti munkaóra-felosztás fényében mennyiben volt „szükségszerű”.

- 20 A Bizottság előadja, hogy az uniós bíróságok az elvégzett munka jelentőségét és értékét a felperes által szolgáltatott pontos információkra, különösen a keltezéssel ellátott és aláírt számlákra tekintettel értékelik. Márpedig ezek a bizonyítékok a jelen esetben hiányoznak.
- 21 Ugyanez vonatkozik a közzgazdászok által végzett munka címén követelt munkadíjakra is, amelyek mintegy 300 000 euró összegű költséget tesznek ki, ami egyébiránt nem minősíthető „korlátozott mértékű költségnek”.
- 22 A Bizottság másodsorban azt állítja, hogy a megtéríteni követelt költségek nyilvánvalóan túlzottak. Először is úgy véli, hogy egy másik ügyben megítélt teljes összeg nem ültethető át egyszerűen egyik ügyről a másikra, ellentétben azzal, amit a UPS el kíván érni. A 2004. június 28-i Airtours kontra Bizottság végzés (T-342/99 DEP, EU:T:2004:192) indokolása nem ültethető át a jelen ügyre, mivel az Elsőfokú Bíróság e végzésben csupán kevés részlettel szolgált azon munkáról, amelynek az elvégzését az eljárás lefolytatásához szükségesnek ítélte. Egyébiránt ez az ügy egy elsőfokú eljárásra vonatkozott, az abban felvetett valamennyi ténybeli kérdéssel együtt, nem pedig a jelen ügyben szereplőhöz hasonló fellebbezési eljárásra.
- 23 A Bizottság másodszor úgy véli, hogy a 2017. március 7-től és 2019. január 16-ig terjedő időszak vonatkozásában túlzott volt tizenhárom ügyvéd igénybevétele. A munkával töltött, figyelembe veendő időszak mindössze körülbelül hat hónap, amely a fellebbezés UPS részére történő kézbesítésének napjával kezdődik, és a UPS viszonzása benyújtásának időpontjával ér véget. A két vezető ügyvéd óradíja, nevezetesen az óránként 862 euró, illetve az óránként 695 eurótól akár több mint 820 euróig terjedő díjak szintén túlzottak, tekintettel az óránkénti 360 euró és 495 euró közötti munkadíjakra, amelyeket a Bíróság a jelek szerint a korábbi ügyekben megállapított. A UPS 878,4 órányi ügyvédi munka megtérítését kéri átlagosan 600 eurós óradíj mellett, jóllehet számos kezdő ügyvédet és ügyvédjelöltet is bevontak a feladatba. A Bizottság szerint óránként 350 eurós átlagmunkadíjat kellene megállapítani. Emellett aránytalanul tartja tizenhárom közzgazdász igénybevételét, akikkel kapcsolatban a Bizottság arra a megállapításra jutott – a UPS által a mellékleteiben feltüntetett rovatokban szereplő információk összegzését követően –, hogy e közzgazdászok átlagosan 824 eurós óradíj mellett 363,5 órát töltöttek munkával.
- 24 A készkiadások címén felmerült költségek – vagyis az UPS által követelt mintegy 36 000 euró utazási és irodai költségek – nem kellően indokoltak. A Bizottság e tekintetben hangsúlyozza, hogy nem került sor tárgyalás tartására Luxembourgban.
- 25 Harmadszor, a Bizottság rámutat arra, hogy a költségek megállapítása iránti kérelem nem tartalmazza a megtéríteni kért munkaórák teljes számát. A kérelem A. mellékletében az ügyvédek tekintetében megtéríteni kért munkaórák teljes összege a fellebbezési eljárás valamennyi szakaszára kiterjedően összesen 878,4 óra. A Bizottság szerint e teljes szám – amely munkanapokra átváltva 110 ügyvédi munkanapnak, azaz heti 5 munkanappal számolva 22 hétnek felel meg egy 25 oldalas fellebbezés és egy 10 oldalas válasz elkészítéséhez – aránytalan és túlzott.
- 26 A Bizottság előadja, hogy a vitatott határozat hossza nem releváns a Törvényszék által azt követően hozott ítélettel szemben benyújtott fellebbezés keretében, hogy a UPS e határozattal szemben megsemmisítés iránti keresetet terjesztett elő, mivel a UPS ügyvédei e kereset miatt pontos ismeretekkel rendelkeztek az említett határozatról. Ráadásul a Bizottság szerint a Törvényszék elé terjesztett gazdasági elemzéseket fel lehetett használni a fellebbezés szakaszában, és mindenesetre a fellebbezés természetéből és az eljárási szabályzatból az következik, hogy e szakaszban semmilyen új szakértői jelentést nem lehetett volna elfogadni.
- 27 A Bizottság következőképpen úgy véli, hogy az ügyvédek által a fellebbezés szakaszában benyújtott észrevételek kidolgozása csupán 130 munkaórát vett igénybe, ami e tekintetben 350 euró átlagos óradíj alapulvételével 45 500 eurót tesz ki. A Bizottság a közzgazdászok munkadíja kapcsán úgy véli, hogy az azokkal érintett bizonyítékok elfogadhatatlanok voltak, azonban ha a Bíróság úgy ítélné meg, hogy az

ügy jellege miatt indokolt volt e tanácsadók igénybevétele, úgy e címen nem ítélt meg 5000 eurónál magasabb összeget. Végül, amennyiben a Bíróság megítélése szerint a UPS-nél készkiadások merültek fel, kizárólag az irodai költségek téríthetők meg 500 euró erejéig.

A Bíróság álláspontja

- 28 Az eljárási szabályzat 144. cikkének b) pontja értelmében megtérítendő költségeknek minősülnek „a feleknél az eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségek, különösen az utazási és tartózkodási költségek, valamint a meghatalmazottak, tanácsadók vagy ügyvédek díjazása”.
- 29 E rendelkezés szövegéből tehát kitűnik, hogy az ügyvédek díjazása az e rendelkezés értelmében vett, szükségszerűen felmerült költségek közé tartozik. Ebből emellett az következik, hogy a megtérítendő költségek egyrészt a Bíróság előtti eljárással kapcsolatos, másrészt az e célból szükségszerűen felmerült költségekre korlátozódnak (2018. december 5-i TV2/Danmark kontra Viasat Broadcasting UK végzés, C-657/15 P-DEP, nem tették közzé, EU:C:2018:985, 13. pont).
- 30 Egyébiránt az uniós bíróságnak nincs jogosultsága arra, hogy megszabja a felek által a saját ügyvédek számára fizetendő munkadíjat, de meghatározhatja azt az összeget, amelynek erejéig e díjakat a költségek viselésére kötelezett félnek meg kell térítenie (2018. december 5-i TV2/Danmark kontra Viasat Broadcasting UK végzés, C-657/15 P-DEP, nem tették közzé, EU:C:2018:985, 14. pont).
- 31 Díjszabási jellegű uniós jogi rendelkezések hiányában a Bíróságnak szabadon kell értékelnie az adott ügy körülményeit, figyelembe véve a jogvita tárgyát és jellegét, az uniós jog szempontjából való jelentőségét, az ügy nehézségeit, a peres eljárás miatt az eljáró meghatalmazottaknak vagy tanácsadóknak okozott munka mennyiségét, valamint a jogvita által a felek számára képviselt gazdasági érdeket (2018. december 5-i TV2/Danmark kontra Viasat Broadcasting UK végzés, C-657/15 P-DEP, nem tették közzé, EU:C:2018:985, 15. pont).
- 32 E tényezők összességének fényében kell megállapítani a jelen esetben megtérítendő költségek összegét.
- 33 Ami először is a jogvita tárgyát és természetét illeti, rá kell mutatni arra, hogy olyan fellebbezési eljárásról van szó, amely jellegénél fogva a jogkérdésekre korlátozódik, és nem vonatkozik sem a jogvita tényállásának megállapítására, sem e tényállás értékelésére (2015. október 15-i Tanács kontra Ningbo Yonghong Fasteners végzés, C-601/12 P-DEP, nem tették közzé, EU:C:2015:726, 19. pont).
- 34 Mindazonáltal az összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet alapján hozott bizottsági határozatokkal kapcsolatos ügyek a jellegüknél fogva összetett gazdasági és jogi problémákat vetnek fel, amelyek a Bíróság elé terjesztett jogviták szokásos keretét meghaladó összegű ügyletekre vonatkoznak. A fellebbezés ugyanis egy eredetileg 5,2 milliárd euró összegű összefonódásra vonatkozott, ami azt bizonyítja, hogy a jelen ügy alapvető gazdasági érdeket képvisel a UPS számára.
- 35 Ennélfogva a közigazdász szakértők bevonása főszabály szerint szükségesnek tekinthető, és az ehhez kapcsolódó költségek az eljárási szabályzat 144. cikkének b) pontja alapján megtéríthetők, figyelemmel a Bizottság által az összefonódás ellenőrzése keretében folytatott értékelések gazdasági és jogi természetére, különösen akkor, ha a Bizottság az ökonometriai modellt alkalmazza az említett összefonódás belső piaccal való összeegyeztethetlenségének megállapítására.
- 36 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a Bíróság előtti fellebbezésének alátámasztására a Bizottság négy jogalapra hivatkozott. Mivel a harmadik és a negyedik jogalap többek között ökonometriai és árkoncentrációs modellek figyelembevételén alapult, a fellebbezés olyan összetett, jogi és gazdasági természetű kérdéseket vetett fel, amelyek igazolják a közigazdász szakértők igénybevételét.

- 37 A fent hivatkozott ítélezési gyakorlattal összhangban a megtérítendő költségek egyrészt a Bíróság előtti eljárással kapcsolatos, másrészt az e célból szükségszerűen felmerült költségekre korlátozódnak. A költségek megállapítását kérelmező félnek kell bizonyítania, hogy az általa megtéríteni kért költségek megfelelnek e jellemzőknek, annak érdekében, hogy az uniós bíróság meghatározhassa azt az összeget, amelynek erejéig a marasztalt félnek meg kell térítenie a kérelmező számára az utóbbi által igénybe vett ügyvédek és szakértők részére fizetett munkadíjakat.
- 38 Ami másodszer a jogvita uniós jog szempontjából való jelentőségét és az ügy nehézségeit illeti, rá kell mutatni arra, hogy a Bizottság által benyújtott fellebbezés a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezésére irányult, amely ítéletben a Törvényszék helyt adott a UPS arra alapított jogalapjának, hogy a Bizottság megsértette a védelemhez való jogot azzal, hogy a vitatott határozatot olyan ökonometriai modell alapján fogadta el, amely eltért az igazgatási eljárás során lefolytatott kontradiktórius eljárás tárgyát képező modelltől, és megsemmisítette e határozatot.
- 39 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy az említett jogalapok korábban nem érintett új jogkérdéseket vetettek fel, amelyek nem a Bíróság által értelmezett uniós jog egyszerű alkalmazásának körébe tartoztak, ami egyébiránt indokolta, hogy a fellebbezést öt bíróból álló tanács elé utalják, valamint hogy a Bíróság az ügyben indítvány igénybevételével határozzon. Következésképpen nem vitatott, hogy az említett kérdések mélyreható elemzést igényeltek (lásd ebben az értelemben: 2014. január 30-i Éditions Odile Jacob kontra Bizottság és Lagardère végzés, C-553/10 P-DEP és C-554/10 P-DEP, EU:C:2014:56, 28. pont).
- 40 A fellebbezésben felvetett fő kérdés – az összefonódások ellenőrzésére irányuló, Bizottság előtti eljárás során a vállalkozások védelemhez való joga tiszteletben tartásának vizsgálata keretében – annak vizsgálatában állt, hogy egy vállalkozás „intuitív módon” megérthette-e az igazgatási eljárás során közölt modellek közül a Bizottság által alkalmazott árkoncentrációs modellt.
- 41 Ezt a kérdést újnak és jelentősnek kell tekinteni, hiszen, amint azt a főtanácsnok az indítványában hangsúlyozta, az ítélet a konkrét ügyön túlmutató iránymutatásul szolgál majd a Bizottság összetett összefonódás-ellenőrzési eljárásokban követett jövőbeli igazgatási gyakorlatahoz, de azon nemzeti versenyhatóságok és bíróságok gyakorlatahoz is, amelyek gyakran rendkívül szorosan tartják magukat az uniós szinten alkalmazandó előírásokhoz.
- 42 Ami harmadszor az elvégzett munka mennyiségét illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a megtérítendő költségek összegének meghatározásakor azon munkaeórák teljes számát kell figyelembe venni, amelyek az eljárással kapcsolatban objektíve szükségszerűnek tűnhetnek, függetlenül attól, hogy az említett munkát hány ügyvéd között osztották fel (2009. szeptember 3-i Industrias Químicas del Vallés kontra Bizottság végzés, C-326/05 P-DEP, nem tették közzé, EU:C:2009:497, 48. pont).
- 43 A jelen esetben a fellebbezési eljárásban nem került sor tárgyalás tartására.
- 44 Ebből következik, hogy a Bíróság előtti írásbeli szakasz befejezését követően felmerült költségek nem tekinthetők az ezen eljárással kapcsolatban objektíve szükségszerűen felmerült költségeknek, és ennél fogva nem képezhetik a költségek megállapítása iránti jelen kérelem részét. Ez különösen igaz egy esetleges tárgyalás előkészítésével kapcsolatban felmerült költségekre, ha a tárgyalást a Bíróság nem tartotta szükségesnek, valamint a főtanácsnok indítványának vagy a Bíróság ítéletének elemzésével kapcsolatban felmerült költségekre, mivel a felek maguk viselik az ilyen peres stratégia pénzügyi következményeit.
- 45 A jelen ügyben a költségek megállapítása iránti jelen kérelmet az jellemzi, hogy nem nyújtottak be semmilyen, keltezéssel ellátott és aláírt részletes számlát, amelynek megfizetését akár az ügyvédi irodák, akár a fellebbezési eljárásba bevont közzgazdász szakértők a UPS-től kérnék. A pontosság és a bizonyítékok e hiányát figyelembe kell venni azon költségek megállapításakor, amelyek az eljárással kapcsolatban szükségszerűnek bizonyulnak, és amelyek a költségek viselésére kötelezett féllel

megtéríttethetők. Az eljárásba bevont meghatalmazottak vagy tanácsadók peres eljárással kapcsolatos munkájának mennyiségét illetően ugyanis emlékeztetni kell arra, hogy az uniós bíróság arra vonatkozó lehetősége, hogy meghatározza az ügyvéd által végzett munka értékét, a szolgáltatott információk pontosságától függ (2018. szeptember 26-i Viasat Broadcasting UK kontra TV2/Danmark végzés, C-660/15 P DEP, nem tették közzé, EU:C:2018:778, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 46 E körülmények között a UPS a 866 629,89 eurót kitevő költségek megállapítása iránti kérelmében nem mutatja be világosan és pontosan a kiszámlázott munkaórák teljes számát, valamint azok átlagos óradíját. Következésképpen a költségek megállapítása iránti jelen kérelem a jelek szerint nem kellően átlátható és alátámasztott.
- 47 E tekintetben rá kell mutatni különösen arra, hogy bár a jogi természetű szolgáltatások tekintetében a UPS által benyújtott dokumentumok lehetővé teszik az eljárásba bevont egyes személyek által kiszámlázott óradíj és munkaórák azonosítását, a gazdasági természetű szolgáltatások esetében ez nincs így. Ez utóbbiak tekintetében csupán a bevont személyek munkaóráiról esik említés, anélkül, hogy meg lehetne határozni az egyes személyek által alkalmazott óradíjat, mivel a UPS csupán a körülbelül összesen 300 000 euró összegű készkiadásokat tünteti fel az általa igénybe vett közgazdász szakértők címén.
- 48 A UPS által követelt költségek teljes összegére tekintettel meg kell állapítani, hogy a UPS az átlagos óradíjat az ügyvédek esetében 600 euróban, míg a közgazdászok tekintetében 824 euróban állapította meg. Az ilyen átlagos óradíjak viszont jelentősen meghaladják a Bíróság által a költségek megállapítására irányuló eljárásokban rendszerint elfogadott összegeket.
- 49 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jog jelenlegi állása szerint az ügyvédek és közgazdász szakértők díjszabásának hiányában az uniós bíróság csak abban az esetben térhet el a kiszámlázott átlagos óradíjaktól, ha azok nyilvánvalóan túlzottnak tűnnek, és ilyen esetben méltányosan meghatározhatja az ügyvédek és a közgazdász szakértők megtérítendő munkadíjának összegét (lásd ebben az értelemben: 2017. július 4-i AESA kontra Heli-Flight végzés, C-61/15 P-DEP, nem tették közzé, EU:C:2017:530, 16. pont).
- 50 Ráadásul a költségek megállapítása iránti jelen kérelem mellékleteiből kitűnik, hogy a UPS állítása szerint a szóban forgó fellebbezési eljárással kapcsolatban szükséges munkaórák száma az ügyvédek esetében 878,4, míg a közgazdászok tekintetében 363,5 óra volt.
- 51 Márpedig a versenyjog területén szerzett magas szintű képesítéssel és tapasztalattal rendelkező ügyvédek, akiknek a szolgáltatásait 600 eurós átlagos óradíj mellett számlázták ki, a rájuk bízott ügyek – köztük a bizonyos fokú összetettséget mutató ügyek – kezelésekor feltételezhetően hatékony és gyors munkát végeznek (lásd ebben az értelemben: 2018. október 3-i Orange kontra Bizottság végzés, C-486/15 P-DEP, nem tették közzé, EU:C:2018:824, 37. pont; 2019. április 10-i Giant (China) kontra EBMA végzés, C-61/16 P-DEP, nem tették közzé, EU:C:2019:298, 31. pont).
- 52 Jóllehet e tekintetben igaz, hogy a Bizottság a jogalapjaival korábban nem érintett új jogkérdéseket vetett fel, a UPS által felkért vezető ügyvédek már a Törvényszék előtti eljárás alkalmával részletes tudomást szerezhettek a szóban forgó ügyről, aminek nemcsak meg kellett könnyítenie a munkát, de a fellebbezés tanulmányozásához, valamint a válaszbeadvány és a viszonzás elkészítéséhez szükséges időt is csökkentenie kellett (lásd ebben az értelemben: 2019. április 10-i Giant (China) kontra EBMA, C-61/16 P-DEP, nem tették közzé, EU:C:2019:298, 32. pont).
- 53 Ugyanez vonatkozik azon közgazdász szakértőkre is, akik a Törvényszék előtti eljárás során már alaposan megismerték az ügyet, mivel a vita központi elemét már akkor a szóban forgó összetett ökonometriai modellek képezték.

- 54 Ebből következik, hogy az UPS által a Bizottságtól a fellebbezési eljárás keretében felmerült költségek címén követelt 866 629,89 euró összeg összességében nem tűnik az eljárási szabályzat 144. cikkének b) pontja értelmében vett, „az eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült” költségnek.
- 55 A fenti megfontolásokra tekintettel a jelen ügyben az ügyvédek és a közgazdász szakértők megtérítendő munkadíjának teljes összegét méltányosan 200 000 euróban kell meghatározni.
- 56 Végül, ami az ügyvédek és a közgazdász szakértők munkadíján kívüli egyéb készkiadásokat illeti, a UPS 35 912,19 euró összeget követel utazási, fénymásolási és kommunikációs költségek címén. Márpedig, mivel nem került sor tárgyalás tartására, és hiányoznak az említett egyes kiadásokat alátámasztó iratok, ezen összeg nem minősülhet az említett készkiadások címén megtérítendő összegnek (lásd ebben az értelemben: 2013. május 16-i Deoleo kontra Aceites del Sur-Coosur végzés, C-498/07 P-DEP, nem tették közzé, EU:C:2013:302, 34. pont).
- 57 A fenti megfontolások összességére tekintettel a Bizottság által a UPS számára a C-265/17. P. sz. ügyel kapcsolatban megtérítendő költségek teljes összegének 200 000 euróban történő megállapítása a költségek méltányos értékelését jelenti.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

A Bíróság az Európai Bizottság által a United Parcel Service Inc. számára a C-265/17. P. sz. ügy tekintetében megtérítendő költségek teljes összegét 200 000 euró összegben állapítja meg.

Aláírások